

Η άμυνα της Τροίας βασιζόταν στην αντρείοσύνη του Έκτορα, του πρώτου από τους γιους του Πριάμου και της Εκάβης. Υπάρχουν βέβαια και εκείνοι που θέλουν τον Έκτορα γιο της Εκάβης από τον Απόλλωνα. Παρ' όλο που ο Πρίαμος ζούσε ακόμα και κατείχε τον θρόνο, οι Τρώες τον θεωρούσαν ως τον ουσιαστικό βασιλιά και ηγέτη τους. Και την γυναίκα του, την κόρη του Ηετίωνα, βασιλιά της ασιατικής (στην Κιλικία) Θήβας, Ανδρομάχη, την τιμούσαν ως βασίλισσα.

Ένας φθαρμένος πάπυρος που ανακαλύφθηκε στην πόλη Οξύρρυγχο της Μέσης Αιγύπτου αποκάλυψε ποίημα της Σαπφώς (περίπου 630 - περίπου 570 π.Χ.) που υμνεί την είσοδο του Έκτορα και της Ανδρομάχης στην Τροία, όταν έρχονταν από την Θήβα της Κιλικίας, όπου είχε γίνει ο γάμος τους. Ο μεγάλος ελληνιστής, Ούλριχ φον Βιλαμόβιτς (1848 – 1931) και μια ομάδα επιφανών επιστημόνων εργάστηκαν σκληρά για την αποκατάσταση του κειμένου. Στο πιο μεγάλο τμήμα του, το κατάφεραν: Ένας κήρυκας αναγγέλλει την άφιξη του ζευγαριού (σε μετάφραση Παγαγή Λεκατσά):

«Ο Έκτορας και οι σύντροφοι τη γλυκομάτα φέρνουν

από τη Θήβα την ιερή κι απ' την Πλακία, τις βρύσες

οπόχει τις αστείρευτες, την τρυφερή Ανδρομάχη,

πάν' απ' τα πέλαα τ' αρμυρά με τα γοργά καράβια*

κι ολόχρυσα πολλά μαζί στριφτά βραχιόλια φέρνουν

και πορφυρά φορέματα με κεντητά λουλούδια,

και φέρνουν πλουμοσκάλιστα στολίδια κι απ' ασήμι

ποτήρι' αντάμ' αμέτρητα κι ελεφαντόδοντο άσπρο”.

Έτσ' είπε* κι ο ακριβός γονιός ορμητικά εσηκώθη*

κι η φήμη στην ευρύχωρη πόλη τους φίλους ήυρε.

Κι αμέσως στα καλότροχα του Ίλιου οι γιοι τ' αμάξια

γοργά τις μούλες ζεύανε κι ανέβαινε το πλήθος

όλο σ' αυτά των γυναικών κι ορθόκορμων παρθένων

και χώρια πάλι πήγαιναν και του Πριάμου οι κόρες.

Από την άλλη στ' άρματα τ' άλογα ζεύαν' οι άνδρες*

τα παλικάρια ήταν μαζί κι όλο το μέγα πλήθος

έξω απ' την πόλη φέρνανε...

[.....]

οι γλυκολάλες σμίγανε φλογέρες τις κιθάρες

και τα ηχηρά τα κρόταλα κι ολόγλυκα οι παρθένες

ιερό τραγούδι εψάλλανε κι ως τον αιθέρα επάνω

αχός θεσπέσιος έφτανε [...]

παντού στους δρόμους

κρατήρες και φιάλες [...] λιβάνι,

σμίγανε, κανέλλα ολόγουρα την ευωδιά τους σμίγαν

και οι γυναίκες έκραξαν οι προεστές, και οι άντρες

όλοι τον όρθο ψάλλανε μαγευτικόν παιάνα

καλώντας τον μακρόβολο με την πανώρια λύρα

κι υμνούσαν τους θεόμορφους Ἴκτορα κι Ανδρομάχη».

Το ζευγάρι απέκτησε γιο τον Σκαμάνδριο. Οι Τρώες τον φώναζαν Αστυάνακτα («της πόλης βασιλιά»), τιμώντας έτσι τον πατέρα του. Κι ο Έκτορας ήταν ο πιο γενναίος Τρώας, επειδή ήθελε να δοξάζεται και ο πατέρας του, όπως ο ίδιος λέει στην Ιλιάδα (Ζ 446). Και φυσικά, όσο αυτός ζούσε, η Τροία δεν επρόκειτο να πέσει.

(τελευταία επεξεργασία, 14 Ιανουαρίου 2022)